

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD EFTA-E

PRESUDA SUDA

od 25. ožujka 2021.

u predmetu E-3/20

Norveška vlada, koju zastupa Ministarstvo zdravstva i skrbi (*Helse- og omsorgsdepartementet*) protiv Anniken Jenny Lindberg

(Sloboda kretanja osoba – Direktiva 2005/36/EZ – priznavanje stručnih kvalifikacija – pristup profesiji doktora dentalne medicine – automatsko priznavanje)

(2021/C 303/07)

U predmetu E-3/20, norveška vlada, koju zastupa Ministarstvo zdravstva i skrbi (*Helse- og omsorgsdepartementet*) protiv Anniken Jenny Lindberg – ZAHTJEV Sudu na temelju članka 34. Sporazuma među državama EFTA-e o osnivanju nadzornog tijela i suda koji je podnio Vrhovni sud Norveške (*Norges Høyesterett*) u vezi s tumačenjem Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, a posebno njezina članka 21., kako je prilagođena Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru, Sud, u sastavu Páll Hreinsson, predsjednik, Per Christiansen (sudac izvjestitelj) i Bernd Hammermann, suci, presudio je 25. ožujka 2021. kao u izreci:

1. Da bi mogao ostvariti pravo na automatsko priznavanje predviđeno člankom 21. stavkom 1. Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, podnositelj zahtjeva mora posjedovati sve svjedodžbe koje se prilažu dokazima o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. Direktivi u skladu sa zahtjevima matične države za relevantnu profesiju.
2. Članke 28. i 31. Sporazuma o EGP-u treba tumačiti na način da državi domaćinu nalažu da provede pojedinačnu procjenu znanja i osposobljavanja koje potvrđuju stručne kvalifikacije podnositelja zahtjeva i kad podnositelj zahtjeva želi pristupiti profesiji iz kategorije profesija s usklađenim minimalnim uvjetima osposobljavanja, ali ne ispunjava uvjete iz članaka 10. ili 21. Direktive 2005/36/EZ.
3. Pojedinačna procjena znanja i vještina podnositelja zahtjeva koju provodi država domaćin mora uključivati usporedbu svih diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti i iskustvu podnositelja zahtjeva sa zahtjevima te države za obavljanje predmetne profesije. Ako znanje i kvalifikacije podnositelja zahtjeva koji su potvrđeni diplomom i odgovarajuće radno iskustvo nisu istovjetni ili se samo djelomično podudaraju sa zahtjevima države domaćina, ta država mora navesti osposobljavanje koje nedostaje kako bi ga podnositelj zahtjeva završio ili nadopunio.
4. Činjenica da podnositelj zahtjeva nema puni pristup profesiji u matičnoj državi ne može biti odlučujuća pri procjeni treba li se podnositelju zahtjeva dopustiti pristup istoj profesiji u državi domaćinu.